

BINEVESTITORUL

Anul XII—1935.

No. No. 7 - 8

Chişinău.

„Ce frumoase sînt pe munţi picioarele celui ce aduce VEŞTI BUNE, care vesteşte pacea, picioarele celui ce aduce veşti bune, care vesteşte mîntuirea“.

(Isaia 52,7).

„Duceţi- vă în toată lumea şi propovăduiţi VESTEIA BUNĂ (Evangelhia) la orice făptură“.

(Mar. 16,15).

„Voi cari aduceţi aminte despre Domnul, nu vă odihniţi de loc“!

(Isaia 62,6).

„Căci mie nu mi-e ruşine de Evangelhia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mîntuirea fiecăruia care crede: întâi a Iudeului, apoi a Grecului“.

(Rom. 1,16).

SUMARUL:

1. Ce ne lipseşte
2. Oare a înviat într'adevăr Isus?
— de L. Averbuch.
3. Cort şi altar.
4. Viitorul strălucit al poporului Evreu — Tradus de I. T.
5. Despre Dătorii.
6. Dece nu sunt creştin.
7. Despre căsnicie.
8. Diferite ştiri.
9. Viaţa în sala „Bethel“ din Chişinău.
10. Extrageri din talmud.

Ce ne lipseşte.

Primii creştini lăsau totul pentru Hristos, pentru credinţă şi curăţia spirituală. Părăseau averile, rangurile, privilegiile, avantajile, comodităţile şi orice bunuri pământeşti pentru Evangelhia lui Hristos. Aceste sacrificii erau aduse de credincioşi benevol. Viaţa în Hristos umplea toate golurile şi alina toate durerile. Însă nu toţi credincioşii erau de felul acesta. Chiar şi în timpul apostolilor erau comunităţi stricate. Totuşi, în ele se aflau bărbaţi şi femei, plini de lumina lui Dumnezeu, şi ei au păstrat creştinismul neştirbit. Ei erau „sarea“ comunităţilor bolnave. Aceşti creştini aleşi ridicau sus steagul adevărului lui Hristos, oriunde îi ducea mîna tare a lui Dumnezeu.

Creştinii de astăzi sînt cu totul altceva. Ei procedează tocmai invers: ei schimbă creştinismul adevărat la bunuri materiale, slavă deşartă, desfăta-

re trupească, drepturi pământeşti şi multe, multe lucruri fără preţ, cari vor fi aruncate din cer. Astăzi cu greu se poate găsi adevărată credinţă chiar în cercurile religioase.

Bisericile caută să fie pe placul şi gustul gloatei. Nu se controlează starea bisericii după cuvîntul lui Dumnezeu. Credinciosul, care îndrăzneşte să cheme la dreptatea Evangelhiei, este considerat ca strein, ca om, care strică culoarea masei, amestecata cu lumea destrăbălată şi rătăcită.

Dacă asemenea biserici care şi-au pierdut calea spirituală, îndrăznesc totuşi să vestească adevărul, nimeni n'o ia în serios. Lumea nu posedă adevărul, însă ea deosebeşte adevărul de minciună. Lumea pretinde o religie desăvârşită dela creştini. Lumea molipseşte biserica cu răul, şi tot ea o respinge, dacă biserica nu-şi îndeplineşte menirea, şi toată vina o arun-

că asupra purtătorilor de semi-credință, semi-religie, semi-adevăr.

Nu este atât de important a face parte dintr'un grup oarecare de credincioși, însă se simte o mare lipsă de oameni credincioși convingși, sinceri până la sfârșit și cari trăiesc nu după forme și obiceiuri, ci după adevărul lui Dumnezeu care aprinde inima la fapte bune. Cercetează-ți, omule, inima și vezi, pe ce drum mergi?

Dacă Dumnezeu și adevărul Lui nu este la tine pe planul întâi, atunci ești o ființă pierdută și nici-o religie, nici cea mai bună, nu te va scăpa, până ce tu nu te vei întoarce cu o câință sincera la Judecătorul cel drept și milostiv.

Dacă tu umbli în adevăr, nu te mândri, ci temete de Dumnezeu. Cu fapte bune tu nu poți cumpăra mântuirea. Fiul lui Dumnezeu a murit pentru noi. Dumnezeu nu vă lăsa fără răsplată răvna ta după curăția sufletească.

Nădăjduind în jertfa Mântuitorului, temete de neglijența în păzirea vieții

tale de orice pată. Temete de lumel! Ai frică de orice lucruri mărunte lumești. Nu lăsa trupul tău fără frâu. Umilești-ți caracterul.

Mântuirea sufletului cere credință în Evanghelie. Viața creștinească cere o deplină sacrificare.

Lipsurile și nevoile pământești sunt multe și mari. Însă sufletul nostru simte o nevoie și mai mare, nevoia de a cunoaște mai bine căile lui Dumnezeu. Dacă omul de astăzi nu este în stare să pună rânduială în bunurile pământești datorite de Dumnezeu, de unde omul poate găsi cheia și calea spirituală pentru îndreptarea sufletului rătăcit!

Acuma rămâne pentru toți, pentru cei slabi, îndoelnici, cei desorientați, protivnici, dușmani, pentru toți rămâne de a se umili sub mâna tare a lui Dumnezeu; trebuie părăsită toată deșertăciunea lumească, pentru ca învățătura mântuitoare a lui Hristos să pătrundă în oameni, izbăvindu-i de urmările grozave ale păcatului.

Tradus din „Vernosti“.

Oare a înviat într'adevăr Isus? *)

Eu, autorul acestor rânduri, am fost cândva ateist și n'am putut să-mi inchipui că așa o întâmplare, ca învierea trupezască a lui Isus, poate fi adevărată. Deaceea e de dorit ca acum să examinăm mai deaproape și cu sinceritate, pe cât este posibil într'un articol atâta de scurt, întâmplarea despre care povestește Noul Testament.

Unii critici, cari nu cred în fenomene supranaturale, nu pot admite, cu nici un preț, ca să se fi întâmplat o astfel de minune. Goethe, de pildă, spune: „Nici un glas din cer n'ar putea să mă convingă că un mort poate să învie“. Voltaire zice: „Dacă la Paris, într'o piață, în fața unei mulțimi

de mii de capete, în fața ochilor mei, s'ar întâmpla așa o minune, totuși, eu n'aș da crezare nici ochilor mei, nici mulțimii“.

Acum iese limpede la iveală adevărul pe care l-a exprimat Isus în pilda despre bogatul și Lazăr: „Nu vor crede nici chiar dacă ar învia cineva din morți“ (Luca 16³¹).

Alți necredincioși se străduiesc să explice povestirea despre învierea lui Isus. Există trei explicații principale. **Cea dintâi:** se socotește că ucenicii lui Isus au născocit o poveste falsă despre înviere, după ce au furat mai întâi trupul lui.

Aceasta teorie s'a ivit încă în timpurile când au trăit pe pământ primii ucenici al lui Isus (vezi Matei 28¹²⁻¹⁵).

*) Extras din broșura fr. L. Averbuh „A înviat Isus?“.

Dar orice om serios nu va putea să admită că oameni așa de cinstiți și de idealști ca ucenicii lui Isus să fi putut născoci un astfel de lucru, mai ales că dușmanii lui Isus puteau, cu ușurință, să găsească locul unde ucenicii ar fi ascuns trupul Lui. Dr. Klausner exprimă în cartea sa „Isus din Nazaret“ o părere foarte justă în legătură cu cele de mai sus. „Dacă ucenicii lui Isus Hristos ar fi născocit așa o minciună, am fi nevoiți atunci să susținem că toată credința lor de mai departe constă numai din înșelătorie și orbire. Asta este însă imposibil de susținut“.

Dacă Isus n'ar fi înviat, ar fi fost logic ca ucenicii Lui să fi descoperit, cei dintâi, această minciună, pentru că ei s'ar fi simțit cei dintâi înșelați. Deoarece ucenicii puseseră atâta speranțe în Isus ca Mesia, ei ar fi trebuit să fie cei dintâi cari să arate deschis că Isus n'a îndreptățit speranțele lor.

A doua părere a unor necredincioși consistă în aceea că Isus Mesia, după suferințele și răstignirea lui, a căzut într'un somn letargic și n'a murit. Mirodeniile tari, pe cari femeile le-au pus în mormântul lui, L-au readus la cunoștință. Adversarul Noului Testament, Strauss, se exprimă astfel despre acest lucru: „Ieșind din mormânt, Isus—un om pe jumătate viu, care abia se mișcă pe picioare, care are nevoie de ajutorul unui doctor, de bandaje, de o îngrijire medicală specială, și pe deasupra încă vlăguit de chinurile sale grele,—n'a putut să facă asupra ucenicilor săi impresia unui învingător al morții și al mormântului, unui Domn al vieții. Dar tocmai această impresie a servit de bază pentru toată activitatea lor de mai târziu“.

Dacă ar fi fost numai o moarte aparentă, atunci dușmanii lui Isus ar fi putut doară să descopere acest lucru, aducând în fața lumii pe Isus cel înviat și astfel ar fi pus, prin aceasta,

sfârșit propagandei ucenicilor despre învierea lui Isus.

A treia explicație a necredincioșilor este că ucenicii lui Isus au fost foarte excitați și ceea ce ei au văzut în timpul halucinațiilor, au primit ca realitatea. Dar criticii cinstiți nu pot să fie de acord nici cu această părere. Dr. Monteffiore, un om cinstit și serios, spune astfel:

„Mintea mea întâlnește greutate în teza despre halucinația subiectivă, așa cum este explicată de teologia creștină liberală. Unii probabil, nu vor întâlni nici o greutate, căci ea este mai mult tristă decât grea. Aceasta halucinație subiectivă este o iluzie. Pe o iluzie să se bazeze oare acel mare rezultat care se numește creștinism? Este cu neputință să ne închipuim că necurăția și înșelătoria să se fi amestecat cu aurul curat al proorocilor. Noi nu suntem în stare să înțelegem mijloacele pe cari Dumnezeu le admite și vrea să le folosească în dezvoltarea omenirii. Facă-se voia Lui. Dar noi nu trebuie să cădem în îndoeli, pentru că nu putem să primem căile Sale“. L. Averbuch.

Cort și altar.

Viața lui Avram se caracterizează prin două lucruri însemnate: cortul și altarul. Ori când se oprea „tatăl credincioșilor“, el stăruia să ridice cortul pentru adăpost și altarul pentru jertfa făgăduită. Cortul arată, că el era un strein și nu poseda nici-o palmă de pământ; numai loc de mormânt și-a cumpărat Avraam. Altarul arată că Avraam era un om al rugăciunii și, ca strein pe acest pământ, se afla sub scutul lui Dumnezeu. Cortul și altarul, două lucruri cari deasemenea caracterizează pe un creștin. El se simte strein în această lume. Unde un creștin își construiește un cort, acolo își ridică și un altar. După cum omul nu poate trăi fără respirații, tot așa și un creștin nu poate trăi fără rugăciuni. Pentru el rugăciunea este o necesitate lăuntrică de a aduce țărintelui său ceresc rugaminta, lauda și mulțumirea.

Cetitorule! ți se pune întrebarea:

Cum stai cu cortul și altarul, cum calato-rești pe acest pământ și cum te rogi?

Viitorul strălucit al poporului Evreu.

(după proor. Ezechiel 36 : 24-27).

Intoarcerea lui Israel nu se va întâmpla fără *pocăință*. Tremurul lui Israel va fi un semn al pocăinței sale. Profetul Ieremia zice: „*plângând vin și ți-i duc în mijlocul rugăciunilor*“. Profetul Zaharia zice: „*I-L vor plânge cum plânge cineva pe singurul lui fiu, și-I vor plânge amaric, cum plânge cineva pe un întâi născut. În ziua aceea va fi jale mare în Ierusalim*“ (12, 10-11).

Prin această strămtorare și măhnire, care va veni peste Israel, ei se vor pocăi, și atunci Dumnezeu le va curăți de toate păcatele lor și-i va tămădui. Atunci vor recunoaște pe Mesia—Isus Hristos ca împărat al lor. După aceasta Dumnezeu îi va da o inimă nouă și un duh nou, în locul inimii celei tari de piatră: ei vor primi o inimă de carne, o inimă moale. „*Voi pune Duhul Meu în voi, și veți trăi; Vă voi așeza iarăși în țara voastră, și veți ști că Eu, Domnul, am vorbit și am ști făcut*“ (Ezech. 37, 14).

Se va întâmpla cu ei așa cum s'a întâmplat cu frații lui Iosif, cari au fost biruiți de iubirea și îndurarea lui Iosif, și au plâns, recunoscând păcatul împotriva fratelui lor.

În timpul intoarcerii lui Israel anti-hristul va fi nimicit, va fi legat, și împărăția lui va lua sfârșit, iar împărăția păcii de o mie de ani îi va lua locul (Apocalipsa 19, 20), și cu această începe o epoca nouă, minunată, era mântuirii tuturor neamurilor. „*Căci, dacă lepadarea lor a adus împăcarea lumii, ce va fi primirea lor din nou, decât viață din morți?*“ (Rom. 11, 15). Poporul Evreu va fi purtătorul binecuvântării pentru toate neamurile, precum a fost făgăduit lui Abraham și seminței lui (Genesa 12, 3). Precum ap. Pavel după intoarcerea sa, s'a făcut apostol al neamurilor, tot așa poporul Evreu prin renașterea sa spirituală se va face poporul misionar al întregii lumi.

Tradus de I. T.

Despre dătorii *).

Cine vrea să doarmă bine să-și cumpere patul unui om cu datorii, pentru că negreșit trebuie să fie foarte moale, altfel, omul acela nu s'ar fi putut odihni ușor în el. Cred că oamenii datori trebuie să ajungă nesimțitori ca și măgarul cutăruia după ce stăpânul lui i-a rupt o grămadă de ciomege pe spinare. Socot că un om în adevăr cinstit mai bine slăbește ca un ogar decât să benchetuiască cu banii de împrumut și mai bine lasă să i se usuce gâtul decât să fie scris în catastiful cârciumarului. Ce de ace trebuie să înfigă în suflete socotelile neplătite la negustori! Un porc luat pe datorie guiță într'una. Fără datorii, fără griji; fără datorii, fără teamă;

dar a fi dator și a lua cu împrumut sunt niște garduri de măracini. Dacă am împrumutat o sapă dela vecinul meu, nu mă simt sigur cu ea și mereu mă gândesc că ar putea să se rupă; nu pot să sap în tihnă cu ea cum sap cu a mea; dacă însă aș fi luat-o pe datorie și aș ști că n'am cu ce-o plăti, cred că, de rușine, m'aș apuca să-mi sap singur groapa cu ea. Scriptura spune: „*Să nu datorați nimănui nimic*“ ceea ce nu înseamnă: „*plățiți-vă datoriile*“, ci: „*să n'aveți niciodată datorii*“; și părerea mea este că aceia, cari cu bună știință calcă această lege, ar trebui dați numaidecât afară din adunare. Legile noastre sunt rușinos de îngăduitoare cu datornicii! În zilele noastre, n'ai nevoie să fii hoț; deschide numai prăvălie și după

*) Din cartea „Din cuvintele lui Ion Plugarul“.

aceea dă faliment; din această, vei avea un mai bun câștig, cum spune zicala: „Cine n'a dat niciodată faliment nu se îmbogățește niciodată“. Cunosc negustori cari au dat de câte cinci sau șase ori faliment și totuși se cred pe calea spre cer! Ce ticăloși! Ce ar face ei dacă ar ajunge acolo? Dar mult mai curând se vor duce în locul de unde nu vor putea să iasă până nu vor plăti și cel din urmă bănuț. Inșă oamenii spun: „Ce darnici sunt!“ Da, cu banii altora. Mi-e silă să văd un om care fură o găscă și îi dă religiei bobocii ei. Evlavie? Negreșit! A-și plăti inșă datoriile este o parte de căpetenie a evlaviei. Intâi cinsti și apoi darnicie. De câte ori inșă evlavia slujește drept invelitoare pentru înșelătorie! Ia uitați-vă la Madam Secătură, țațoșă ca un păun; fetele ei sunt toate la pension, unde învață franțuzeasca și pianul; feciorii ei se rotesc cu mânuși de căprioară în mâni și chiar și domnul George Barbu Secătură merge în trăsură luxoasă, este ales președinte la întruniri publice, în timp ce sărmanii lui creditori primesc atâta de puțin dela el, că abia trăiesc de azi pe mâine. Este o rușine să vezi cât de mult se închid ochii asupra acestui șarlatanism „nobil“ și se face în țara noastră. Dacă lucrurile ar merge cum gândesc eu, într'o clipă le-aș trage vesta albă de pe ei, mânușile din mâini și ghețele de lac din picioare și le-aș da în loc tichia și haina de pușcăriași măcar pe șase luni; și chiar dacă ar fi niște „domni subțiri“, le-aș arăta eu că hoții mari pot și ei să joace în sunetele cântecului care se cântă și la cei mici. Dacă aș fi deputat sau primministru, unei astfel de „nobile“ înșelătorii i-ași face nesuferită rămânerea în țara noastră: dar pentrucă n'am această putere, mă mulțumesc să scriu împotriva acestor pungași și să-mi potolesc astfel focul necazului meu.

Regula mea este: plătește ce iei și

păzește-te de datoriile mărunte. Notele de plată mici să achită repede. Achită-ți mai intâi datoriile și după aceea vei ști cât faci. Este bine să se însemne pe răboj, dar eu nu vreau să am răboj. Scoate apă din pompă, dar nu pompa bani din pungile oamenilor împrumutându-te. Mai bine să te culci flămând decât să te scoli dator. Păcatele și datoriile sunt totdeauna un rău mai rău decât ni-l inchipuim noi. Ici puțin, colo puțin, îți zici tu, și ești îngropat în datorii până în gât. Chel-tuelile mici golesc punga mare. Banul este rotund și alunecă repede. Ion Fără-Cap cumpără lucruri de care nu este nevoie, pentrucă sunt mare chilipir și curând după aceea, trebuie să vândă lucrurile de care are nevoie și vede că a făcut o afacere proastă. El nu poate să zică „nu“ prietenului care-l roagă să-l gireze; dă mese mari, ține multe sărbători, mănâncă bine, lasă pe nevastă-sa să facă lux, pe slugii nu le supraveghează,—și apoi se miră că vremea trece așa de repede, iar creditorii latră așa de tare. Și-a semănat banii pe câmpul nechibzuinței și acum se miră că trebuie să secere o recoltă de sărăcie. Totuși, el mereu trage nădejde că, prin vreo întâmplare fericită, va ieși din greutăți și se bagă în alte necazuri, fără să se gândească că nădejdea și așteptarea sunt venitul celui nebun. Aflându-se în nevoie, merge în târg cu buzunarele goale, dă cât i se cere, pentrucă negustorilor le place să-l încarce și astfel plătește mai mult decât de două ori și se afundă tot mai mult în noroiu. Neavând încotro, începe să se dedea la mici înșelătorii și șmecherii murdare,—pentrucă sacul gol nu poate să stea în sus. Din aceasta, nu iese inșă nimic bun, pentrucă înșelătoriile sunt ca pânzele de păianjen, care nu prind decât muște și în curând sunt măurate. Cum nu-ți poți drege gheata cu hârtie de împachetat și cum nu poți astupa fe-reastră spartă cu un sloi de ghiață,

așa nu poți să ții cu înșelăciuni o afacere care a început să cadă. Inșelătorul descoperit este ca un câine

într'o biserică: toți dă în el cu piciorul; sau ca un butoiu plin cu iarbă de pușcă: nimeni nu vrea să-l aibă lângă el.

Dece nu sunt creștin.

1) Deacea că eu mă tem de vorbele și batjocurile oamenilor.

„Căci de oricine se va rușina de Mine și de vorbele Mele, se va rușina și Fiul Omului, când va veni în slava Sa și a Tatălui său, și a sfinților îngeri (Luca 9, 26).

2) Din cauza vieții nedesăvârșite a creștinilor.

„Fiecare din noi are să dea socoteala despre sine însuși înaintea lui Dumnezeu“ (Rom. 14, 12).

3) Deacea că nu vreau să jertfesc totul pentru Hristos.

„Și la ce folosește omului să câștige toată lumea, dacă își pierde sufletul“ (Mat. 16, 76)

4) Deacea că mă tem că Hristos nu mă va primi.

„Pe cel ce vine la Mine nu-l voi izgoni afară“ (Ioan 6, 37).

5) Deacea că sunt prea păcătos.

„Sângele lui Isus Hristos ne curățește de orice păcat“ (1 Ioan 1, 7).

6) Deacea că eu fac binele cum

pot și socotesc ca D-zeu trebuie să fie mulțumit de mine.

„Căci, cine păzește toată legea, dar păcătuiește împotriva unei singure porunci, se face vinovat ca și cum ar fi călcat toate poruncile“ (Iac. 2, 10).

7) Fiindcă D-zeu este prea milos, ca să mă pedepsească.

„Atunci când Domnul Isus se va arăta din cer, în mijlocul unei flacări de foc, cu îngerii Lui cei puternici ca să pedepsească pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu și pe cei ce nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus Hristos. Ei vor avea ca pedeapsă pierzarea vecinică, departe de fața Domnului și de arătarea slăvită a puterii Lui, când va veni, în ziua aceea, ca să fie proslăvit de sfinții Săi“ (2 Tes. 1: 7-10).

8) Atunci ce trebuie să fac ca să mă mântuiesc?

„Dacă mărturisești cu gura ta pe Domnul Isus, și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L'a înviat din morți, vei fi mântuit“ (Rom. 10, 9).

Despre căsnicie.

Cine se căsătorește din dragoste, capătă o femeie; cine se căsătorește pentru zestre, capătă o stăpână; cine se căsătorește să obțină o situație în societate, capătă o doamnă. Soția te va iubi, stăpâna te va lua în considerare, doamna te va îngădui. Soția o ai pentru tine, stăpâna o ai pentru gospodăria ta și prietenii tăi, doamna o ai pentru lume și societate. Soția va forma un tot cu tine, stăpâna te va stăpâni, doamna te va supra-veghia. Soția va sta în fruntea căminului tău, stăpâna va face o gospodărie mare și doamna va reprezenta ceva. Ești bolnav, soția te va îngriji, stăpâna te va vizita, doamna se va

interesa de starea ta. Soția va împărți grijile tale, stăpâna veniturile tale, doamna datoriile tale. Când vei muri, soția te va plânge, stăpâna va fi întristată și doamna se va îmbrăca în doliu.

Femeia poate scoate din casă cu șorțul mai mult, decât poate aduce bărbatul cu carul.

A se înțelege soții unul pe altul, este cea mai mare artă a vieții.

Cine poate găsi o femeie cinstită? Este mai de preț decât mărgăritarele.

(Prov. lui Solomon 31, 10).

Din calendarul „F. C.“

DIFERITE ȘTIRI.

În portul Haifa (Palestina) a avut loc solemna sărbătoare cu ocazia plecării vaporului evreesc sub denumirea „Tel-Aviv“, pe care falfăia drapelul alb-albastru. Majoritatea echipajului vaporului este compus de Evrei. Acest vapor este proprietatea primei Societăți evrești pentru construcții vaselor, în capul căreia se află cunoscutul Arnold Bernstein din Hamburg. Nu demult acest vapor a părăsit portul său natal, Hamburg.

La aceasta solemnitate au luat parte reprezentanții diferitelor organizații evrești și autoritățile superioare engleze din Palestina. Pe vapor erau atârnată steagurile tuturor țărilor și deasupra lor falfăia steagul evreesc alb-albastru cu litera „P“ (Palestina) la mijloc.

Înainte de programul solemnității, publicul a vizitat sălile și cabinetele vaporului cari erau frumos aranjate. După aceasta musafirii au luat masa, bogată în mâncări și băuturi. Orchestra a cântat diferite bucăți muzicale, din cari marșul „Tel-Aviv“ a făcut publicului o deosebită plăcere.

Cu ocazia solemnității s'a ținut diferite discursuri. A. Bernstein, proprietarul vaporului, a subliniat, că până în prezent erau cunoscuți numai „pioneri-haluțim“ pe uscat, iar acuma se pune baza activității pe mare.

Guvernatorul Palestinei în discursul său printre altele a spus: „Placut este, că putem privi acest vapor sub steagul englez și steagul alb-albastru evreesc. Acest vapor nu numai va aduce în Palestina imigranți, dar

va drce în toată lumea mărfurile și produsele Palestinei sub steagul alb-albastru“.

În toata aceasta solemnitate a lipsit lucrul principal și faptul acesta ne intristată. În toate discursurile și cuvântările nu s'a pomenit de numele lui Dumnezeu și n'au mulțumit Lui pentru îndelunga răbdare față de poporul Israel. Despre evenimentul acesta putem repeta cuvintele psalmistului: „*Dacă nu zidește Domnul o casă, dejeaba lucrează cei ce o zidesc*“ (Ps. 127).

În Ierusalim s'a sărbătorit jubileul de 10 ani al existenții universității din Ierusalim. Aceasta universitate aduce mare folos studenților Evrei, fiindcă ea este singura universitate în care Evrei se simt la ei acasă. Însă și aceasta instituție frumoasă trezește îngrijorare, fiindcă în aceasta solemnitate unii oratori au spus, că universitatea aceasta este „templul al treilea“. Aceasta înseamnă că în locul Dumnezeului celui viu iarăși zidesc un idol. Cunoștințele slabe ale omului sunt puse mai presus de înțelepciunea lui Dumnezeu. Aceasta este un semn prevestitor de o cadere nouă, căci cuvântul lui Dumnezeu spune: „*Mândria merge înaintea pierii, și trufia merge înaintea căderii*“ (Pild. 16, 18).

Fruntașii poporului Evreu au uitat, că fericirea lui Israel în Palestina poate veni numai prin Dumnezeu și ascultarea de cuvântul Lui: Deuter 32, 46-47. Adevărată înflorire a Palestinei va veni numai atunci, când „*din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim cuvântul Domnului*“ (Isaia 2, 3).

Viața în sala „Bethel“ din Chișinău.

În timpul de vara, numărul vizitatorilor scade, totuși Dumnezeu ne trimete ascultători însetați după adevăr. Și fiindcă activitatea noastră nu se marginește numai la ținerea adunărilor, cautăm a răspândi adevărul Evangheliei și prin grai scris. Domnul ne-a ajutat să căpătăm o nouă autorizație Ministerială pentru răspândirea literaturii Evanghelice.

Stăruim de asemenea să sămănăm sămânța Evangheliei și printre copii, învățându-i a trăi după percepțele lui Isus Hristos, pentru ca mai târziu ei să devină cetățeni treji și folositori.

Un grup de copii din corul copiilor sunt adăpostiți în gradina pe lângă cimitirul comunității Evreilor-Creștini. Acest loc a fost cumpărat de către misionarul, Iosif Rabinovici, pentru nevoile comunității Evreilor-Creștini. Dacă fr. I. Rabinovici s'ar scula din

mormânt și ar vedea, că, în urma stăruinței lui pentru lucrul Domnului printre Evrei, avem aceste fructe frumoase, că nu numai cei morți se odihnesc pe locul acesta, dar și cei vii, mari și mici, au posibilitatea a se odihni și înviora, desigur că el ar înălța împreună cu noi mulțumiri pentru iubirea și mila lui Dumnezeu față de oile rătăcite ale poporului nostru Evreu. Unii din copiii sunt din familii necredincioase, și interesant, că părinții lor au atâtă încredere în noi, că lasă copii să stea în gradina noastră. Ei ne mulțumesc pentru grija și atențiunea față de copiii lor. Copii sunt foarte mulțumiți și bucurători. Ei petrec timpul în bucurii, cântând cântări ai școalei de Sâmbătă și Duminica în limba evreească, română și rusă. Plăcute și frumoase sunt fructele Evangheliei în sufletele copiilor.

EXTRAGERI DIN TALMUD*).

„Iacob a ieșit din Virsavia și a plecat spre Haran . . . . Pe drum l-a prins noaptea și el s'a oprit să se odihnească“.

Rabi Eliazar ben (fiul) Azaria zice: „Traia odată un împărat care avea un prieten credincios, care venea la el din când în când. Și atunci regele zicea slugilor.

— Stingeți lumânările, stingeți cadelițele, vreau să stau de vorbă singur cu prietenul meu.

Așa și Dumnezeu porunci să se stingă discul solar pentru ca să vorbească cu Iacob în taină.

Și-a strâns Iacob pietrele depe locul acela și a făcut un zid de apărare împotriva fiarelor sălbatice.

S'au certat pietrele între ele, cine din ele să slujească de căpătâi.

Una spunea: Pe mine să odihnească capul

*) Tălmăciri sucite și schimonosirea Cuvântului lui Dumnezeu.

credinciosului, a¹ta spunea: „pe mine“. Și minune, toate pietrele s'au unit, transformându-se într'un bloc de piatră.

Și a văzut Iacob în vis: o scară care cu un capăt era pe pământ, iar cu celalt atingea cerul și îngerii se urcau și coborau pe ea. Acestea erau niște duhuri apărători din patru împărății ai captivării și izgonirii lui Israel.

Și iată Dumnezeu stă pe deasupra lor. Când apărea Cel de Sus, duhurile cari preziceau pentru Iacob un viitor întunecos, dispăreau. Și Dumnezeu, ca o blândă slujnică, îngrijea de Iacob.

Rabi Isaac spunea: „Tot pământul Hanaanului Dumnezeu l-a făcut sul și l-a pus sub capul lui Iacob, zicând:

— „Pământul pe care tu te odihnești și-1 voui da ție și urmașilor tăi“.

RECOMANDĂM:

1) Revistele în limba română:

a) **„Betania“** abon. anual 90 lei.

Adresa: A. Panaitescu, stradela Rosetti IV No. 18, Ploești.

b) **„Viața și lumina“** abon. anual 60 lei;

c) **„Creștinul“** abon. anual 40 lei.

Adresa: G. OPREA TEODORESCU, B-dul Basarab 135, București 2.

2) **„Abecedarul Creștinului“** (15 lecțiuni)

de J. Fleischer. Costul 10 lei.

Adresa: Predicator C. Adorian, B-dul Basarab 56, București 2.

3) **„Dece nu cred Evreii în Hristos?“**

de L. AVERBUCH. Costul 3 lei.

4) Broșură nouă! **„A înviat Isus?“**

de L. AVERBUCH. Costul 2 lei.

5) **„Cine a fost ISUS HRISTOS?“**

de directorul Misiunii „Mildmay“ S. H. WILKINSON. Prețul 3 lei.

Adresa redacției „Binevestitorului“.

DELA REDACȚIE:

Aducem mulțumirile noastre persoanelor cari și-au achitat abonamentul și datoriile pentru cărțile comandate.

Cei-ce nu și-au achitat încă datoriile sunt rugați a se grăbi cu trimiterarea lor.

Abonații, cari și-au achitat datoriile și n'au primit revista sau alte cărți comandate, sunt rugați a comunica redacției.

Abonați-vă pe anul

≡ 1935 ≡

„BINEVESTITORUL“

In românește . . . . . 18 lei

In rusește . . . . . 20 lei

In evreește . . . . . 14 lei

In străinătate abonamentul anual 0,30 dol.

Adresa: D-lui Marcu Tarlev,

Mildmay Mission, str. Inzova No. 30-b.

Chișinău, Basarabia, România.

Redacț. și Administr.: Mision. Englez. „Mildmay“ L. Averbuch.